

References:

1. Борнос В.Г. Аналіз теоретико-методологічних засад фінансового потенціалу. Вісник УАБС НБУ, 2012. № 1 (32). С. 22–26.
2. Дзюбенко О.М. Підходи до дефініції поняття «фінансовий потенціал» як об'єкту економічного аналізу. Вісник ЖДТУ, 2017. № 4 (82). С.18-24.
3. Саух І. Фінансовий потенціал підприємства як об'єкт стратегічного аналізу. Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. 2017. С.132-141.

WORLD EXPERIENCE OF EFFECTIVE MONETARY POLICY

Asouilda Y., ФБСС 2-1

Research supervisor – PhD in Economics, Associate Professor **V. Mishchenko**
State Biotechnological University

Monetary policy determines the directions and possibilities of regulating the economy by monetary methods. The development of modern economic systems is largely determined by monetary policy, which is the main market regulator of economic development.

Within the monetary policy is implemented broadly range of measures using a variety of tools. From all this list it is necessary to single out the most effective to improve the parameters of financial security and group them by areas: the effectiveness of the monetary instruments used, the efficiency of the banking system, the effectiveness of monetary policy.

As for monetary policy, it is known that its main task is to control by the state (through the National Bank) the volume of supply and demand of money, thus ensuring price stability, economic growth, curbing unemployment. The world experience has developed two basic strategies of monetary policy, namely - expansive (accompanied by a easing of monetary conditions, lower interest rates, increased money supply) and restrictive (provides a disincentive policy, slowing inflation, curbing economic growth).

Thus, the expansive type of monetary policy has become widespread in North America, where the impact of direct central bank instruments is minimized. Instead, a restrictive type of policy continues to be widely used in the EU.

There is a possibility of applying a mixed approach to the implementation of effective public monetary policy by combining direct and indirect monetary instruments, but this requires the proper formation and progress of the internal securities market, which operates stably. And

this already requires sufficient confidence in the government as an issuer of securities by both domestic and foreign investors.

Note that the inflation targeting regime as a monetary policy instrument focused on price regulation was first used in New Zealand, later in Australia, Canada and some European countries. Later, such experience was spread in developing countries (Brazil, Chile, Israel, Mexico, Philippines), as well as in some CEE countries, such as the Czech Republic, Poland and Hungary [1].

Thus, the main instrument of the monetary policy of the Central Bank of Canada is to change the orientation of the overnight rate - the average market rate at which major financial institutions and large corporations make mutual loans with each other for a short period. Changes in this benchmark affect both the Canadian dollar exchange rate and other interest rates, the level of which is determined by the monetary conditions of the Canadian economy [1].

Monetary policy in Japan is developed and implemented by the Bank of Japan, whose main task is to stimulate balanced economic development by maintaining price stability. The legislation of this country stipulates that the central bank develops and conducts monetary policy as an independent institution.

The bank monopolizes banknotes, and the amount of the issue is determined by the Ministry of Finance and agreed with the government. The reserves of the Central Bank of Japan consist of gold reserves, government securities, commercial bills and foreign currency. As a financial agent of the government, this authorized institution manages state funds, is engaged in monetary and financial activities aimed at stabilizing the national currency [2].

According to foreign experience, the state can use some other, so-called, indirect approaches to the implementation of monetary policy tools. For example, in Italy the main element of support agricultural producers became a system of credit cooperation, which was created and developed through budgetary and financial support. In Denmark, the state provides financial and credit guarantees to farmers for their loans and soft loans to young farmers who have acquired their own farm [2].

Note that the importance of budget financing as an instrument of monetary policy is not significant, but increases as its volume increases, because it affects the rational use of budgetary financial resources, changing the structure of budget expenditures, increasing their productivity, but most importantly - increases the share of funds. revolves in the real sector of the economy as opposed to savings and expenditures with a much lower investment nature.

References:

1. Crystal K. A., Mizen P. D. Goodhart's Law: Its Origins, Meaning and Implications for Monetary Policy / prepared for Festschrift in honor of Charles Goodhart to be held on 15-16 November 2001 at the Bank of England. London; Nottingham, 2001. 26 p.
2. Goldstein M., Kaminsky G., Reinhart C. Assessing Financial Vulnerability: an Early Warning System for Emerging Markets. Washington, DC: Institute for International Economics, 2000. 150 p.

КАПІТАЛІЗАЦІЯ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ ЯК ЧИННИК ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІКИ

Андрейків Т.Я., канд. екон. наук, доц.
Львівський торговельно-економічний університет

В умовах нестабільного розвитку економіки все більш актуалізується проблема капіталізації банків як чинника зростання економіки за достатнього їх рівня капіталізації. У сучасних умовах рівень капіталізації банківського сектору будь-якої країни є важливим показником, який визначає достатність банківського капіталу в економіці. Недокапіталізація ж банків може призвести до негативних наслідків, що може обернутися зниженням темпів економічного розвитку, кредитною кризою, зниженням інвестиційного рейтингу країни, уповільненням розвитку банківського бізнесу, зниженням рейтингів надійності банків, невиконанням вимог регулятора.

У банківській діяльності капіталізація – це нарощування капіталу банків з метою досягнення певного рівня через збільшення величини власного капіталу. Тому в нормативно-законодавчих документах термін «капіталізація – це процес приєднання до наявного власного капіталу, прибутку, грошових і матеріальних коштів, отриманих від додаткового випуску акцій та інших джерел нарощення капіталу з метою досягнення встановленої державним регулятором величини». За методом аналогії доцільно визначити поняття «капіталізація банківського сектору» як нарощування капіталу банків з метою досягнення його достатності.

Проблема недостатнього рівня капіталізації супроводжує банківські установи з перших етапів розвитку вітчизняної банківської системи. У 1993 р. банки банкрутували, навіть повністю не сформувавши статутний капітал. Із 1995 р. НБУ посилив вимоги до розміру капіталу банків, а з 2000 р. увів класифікацію банків за рівнем капіталізації, поділивши банки на чотири групи.